

РЕШЕНИЕ

№ 8082

гр. София, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7445** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], срещу решение № 2278 от 21.06.2022 г. по нахд № 10695/2021 г. по описа на СРС, НО, 98 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 42-0001378 от 02.06.2021 г., издадено от директор на РД „АА“, с което на Е. М. И. на основание чл. 93в, ал. 15, т.3 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) за нарушение на чл. 34, § 6, буква „б“, пр. 1 от Регламент (ЕС) № 165 от 2014 г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева и е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В жалбата е посочено, че решението на СРС, НО е неправилно и незаконосъобразно. Релевиращи са доводи, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение, като се потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява, както и не ангажира

становище по делото.

Заключение за основателност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 18.05.2021 г. в [населено място], на [улица] по посока на движение НПЗ „Военна рампа“, като водач на товарен автомобил М. 1528, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на търговско дружество „ Млечен рай“ АД, жалбоподателят Е. И. е осъществявал обществен превоз на товари за собствена сметка, видно от Заповед № 288 от 18.05.2021 г., по маршрута В. – С. – В. с поставена табела „Превоз за собствена сметка“ отдясно на обзорното стъкло. Около 12:30 ч. срещу [улица] водачът бил спрял за рутинна проверка от служители на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“. По време на проверката било констатирано, че в тахографски лист от 12.05.2021 г. не било попълнено мястото, на което било приключило използването на тахографа за съответния транспортен курс. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение Серия А-2012 № 288269 от 18.05.2021 г. за нарушение на чл. 34, § 6, б. „ б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета относно тахографите в автомобилния транспорт, като въз основа на АУАН е издадено и процесното наказателно постановление.

Софийският районен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, е формирал изводи, че извършването и авторството на административното нарушение се установяват по несъмнен начин, но в конкретния случай са налице условията за приложението на чл. 28 ЗАНН, тъй като процесното деяние следва да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на цитираната норма, поради което е отменил наказателното постановление.

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице и в законоустановения срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на първоинстанционния съд за маловажност по смисъла на чл. 28 ЗАНН на извършеното нарушение.

Съгласно чл. 28 ЗАНН за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН , като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В посочения смисъл задължителните указания, дадени с ТР

№ 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС. Логическото и систематично тълкуване на цитираната норма аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното, поради което и касационната инстанция споделя изводите на Софийския районен съд за приложимостта на чл. 28 ЗАНН, при отчитане конкретиката на случая, типичната за този вид нарушения обществена опасност, както и смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства.

Съгласно чл. 34, § 6 от Регламент (ЕС) № 165/2014 всеки водач на превозно средство, оборудвано с аналогов тахограф, въвежда следните данни върху своя тахографски лист: а) в началото на използването на тахографския лист — своето фамилно и собствено име; б) датата и мястото, където започва използването на тахографския лист, и датата и мястото, където приключва използването; в) регистрационния номер на всяко превозно средство, което е определено за водача, както в началото на първото пътуване, регистрирано върху тахографския лист, така и впоследствие в случай на смяна на превозното средство по време на използването на тахографския лист; г) показанието на сумиращия брояч за изминатото разстояние: i) в началото на първото пътуване, регистрирано върху тахографския лист; ii) в края на последното пътуване, регистрирано върху тахографския лист; iii) в случай на смяна на превозното средство по време на работния ден — показанието на брояча на първото определено за водача превозно средство и показанието на следващото превозно средство; д) часът на всяка смяна на превозно средство. По делото се установява, че при проверка, извършена на управлявания от Е. И. товарен автомобил, с който е бил извършван превоз за собствена сметка, водачът не е попълнил мястото на приключване на използвания тахограф от 12.05.2021 г. Така установеното нарушение правилно е квалифицирано като нарушение по чл. 34, § 6, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014.

Настоящата инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд, че в разглеждания случай, макар и формално да е осъществен съставът на административно нарушение, деянието разкрива по-ниска степен на обществена опасност, в която връзка следва да се посочи, че от събраните по делото доказателства е видно, че при извършената цялостна проверка друго нарушение не е констатирано, липсват данни водачът да е известен на контролните органи като системен нарушител на ЗавПр, липсват вредни последици, с оглед формалния характер на нарушението, всички останали реквизити на тахографския лист са попълнени, осъщественият превоз е с кратка продължителност и не се характеризира със значително изминато разстояние. С оглед цялостната характеристика на деянието и дееца и предвид обстоятелството, че в случая неизпълнението на задължението по чл. 34 § 6, буква "б" от Регламент (ЕС) № 165/2014 не е застрашило охраняваните обществени отношения, съответно, може да се направи извод, че е налице по-ниска степен на обществена опасност на конкретното нарушение в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, като основание за квалифицирането му като маловажен случай по смисъла на чл. 28, ал. 1 ЗАНН. Следователно, предупреждението към нарушителя, че при повторно извършване на такова нарушение ще му бъде наложена глоба, е било адекватното за случая решение на наказващия орган.

По гореизложените съображения съдът намира, че Софийският районен съд правилно е отменил наказателното постановление, поради което атакуваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен Съд С. – град, XXI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2278 от 21.06.2022 г. по нахд № 10695/2021г. по описа на СРС, НО, 98 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.